

**БРАТЯ ГРИМ
ГОСПОДИН ПЕТЕР
ДИМРИНГЕР ОТ
ЩАУФЕНБЕРГ**

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Ортенау, недалеч от Офенбург, се намира родовият замък на рицаря Петер Димрингер, за когото има такова сказание: Веднъж, рано сутринта в деня на Петдесетница, той накарал слугата си да оседлае коня му, понеже се канел да трогне от крепостта си и да отиде да чуе месата в Нусбах. Момчето яздело пред него и по пътя, тъкмо когато влизали в гората, видяло върху един камък да седи сама чудно красива, богато наконтена девойка; тя го поздравила, ала момчето отминало. Скоро след това се задал самият господин Петер, забелязал я, поздравил радостно и я заговорил дружелюбно. Тя му кимнала и рекла: „Бог да те благослови, задето ме поздрави.“ Тогава Петер скочил от коня, тя му подала ръцете си, надигнала се от камъка и той я прегърнал; двамата седнали на тревата и заговорили за желанията ѝ. „Простете ми, прекрасна госпожо, но ако ми е позволено да задам въпроса, който ме интересува, защо седите тук така самотна и никой не Ви придружава?“ „Ще ти кажа, приятелю, самата истина: защото чаках теб; обичам те още откак яхна кон; навсякъде, в битки и сражения, по пътища и кръстопътища, те покровителствах и пазех, та да не те стигне беда.“ Тогава рицарят отговорил добродетелно: „От мига, в който Ви зърнах, разбрах, че нищо по-прекрасно не може да ми се случи, така че бих искал да остана с Вас чак до смъртта си.“ „Това може да стане, казала девойката, стига да следваш моето поучение: Ако искаш да ме обичаш, не бива да вземаш друга жена за съпруга; а сториш ли го, на третия ден ще умреш. А когато си сам и ме пожелаеш, тутакси ще се появя до тебе и ти ще живееш в щастие и наслада.“ Господин Петер възкликнал: „Госпожо, вярно ли е това?“ А тя се позовала Богу като гарант за нейната искреност и вярност. След което той обещал да ѝ бъде верен и двамата се вrekli един другиму. По молба на жената сватбата трябвало да се състои в Щауфенберг; тя му дала един красив пръстен, усмихнала му се нежно, двамата се прегърнали и господин Петер продължил по пътя си. В селото изслушал месата, изрекъл молитвите си, след което се върнал в своята крепост и когато останал сам в покоите си, пожелал в сърцето си: Ех, да беше сега тук до мен милата ми невеста, която намерих въвн на камъка! И едва го бил изрекъл, когато тя застанала пред погледа му, двамата се целунали и прекарвали радостни часове заедно.

Така живели известно време, тя му дала също пари и имущество, така че той да може да живее в охолство. След което той кръстосвал

много земи и където да идел, жена му била до него винаги, когато пожелаел.

Най-сетне се върнал в родината си. Тогава братята и приятелите му започнали да настояват да се ожени; той се уплашил и се чудел как да откаже. Те обаче накарали един мъдър мъж от неговия род да настоява. Господин Петер отвърнал: „По-скоро ще изтърпя да нарежат тялото ми на ремъци, нежели да се оженя.“ Вечерта, когато останал сам, жена му узнала за намеренията на онези, а той отново потвърдил дадената си дума. По същото време обаче във Франкфурт трябвало да бъде избран немският император; заедно с останалите васали и благородници натам се отправил и господарят на Щауфенберг. Той се отличил в рицарския турнир толкова много, че привлякъл погледа на краля, който в последна сметка му предложил за жена собствената си братовчедка от Каринтия. Господин Петер здравата се угрижил и отклонил предложението; и тъй като всички князе говорели за това и искали да узнаят причината, най-сетне признал, че вече има красива жена, че на нея дължи всичко добро, ала заради нея не бива да се жени за друга, защото до три дни ще умре. Тогава епископът рекъл: „Господине, покажете ми тази жена.“ Той отговорил: „Тя не се показва на никого, освен на мен.“ „Тогава тя не е наистина жена, заговорили всички, ами е дяволско изчадие; и ако Вие обичате дяволицата повече от истинската жена, това ще посрами името и честта Ви пред целия свят.“ Объркан от тези речи, господарят на Щауфенберг заявил, че е готов да стори всичко, което е угодно на краля. Не след дълго бил сгоден за девойката и получил щедри кралски дарове. По желание на Петер сватбата трябвало да стане в Ортенау. Когато жена му се явила пред него отново, тя започнала да го кори, задето е престъпил забраната и собственото си обещание, поради което и ще погуби младия си живот. „И в уверение на това ще ти дам следния знак: Когато по време на сватбата си видиш крака ми, а го видят и всички останали, жени и мъже, не се бави, ами се изповядай и се приготви да умреш.“ Петер обаче си спомнил думите на свещеника, че с подобни заплахи тя може би иска да го накара да се откаже от бракосъчетанието си и че това са само лъжи. Скоро невестата била доведена в Щауфенберг, празненството започнало и рицарят се бил разположил срещу нея на масата, когато изведнъж нещо затропало по таванските греди и всички видели един прекрасен човешки крак до коляното, бял

като слонова кост. Рицарят пребледнял и се провикнал: „Уви, приятели мои, вие ме подведохте и до три дена ще бъда мъртъв.“ Кракът изчезнал, без да остави дупка в тавана. Музиката, танците и песнопенията заглъхнали, повикали свещеник и след като рицарят се сбогувал с невестата си и изповядал греховете си, сърцето му се пръснало. Младата му съпруга отишла в манастир и се молела там за душата му, а мъжественият рицар бил оплакан във всички немски земи.

През шестнадесети век, според свидетелството на Фишарт, жителите на цялата област все още знаели историята за Петер от Щауфенберг и красивата Мерфай, както я наричали по това време. И до днес между Щауфенберг, Нусбах и Вайлерсхофен може да бъде видян камъкът^[34], където тя му се явила за пръв път; а в замъка показват стаята, в която от време на време пребивавала Мерфай.

[34] Zwölfdein. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.